

Uttalsbeteckningar i ordboken.

Att använda landsmålsalfabetet i ordboken skulle ge en mera exakt bild av dialekt-uttalet, men det är å andra sidan svårsläst för den som inte är insatt i tecknens ljudvärden. Det kräver också ett speciellt skrivprogram, som kan visa sig vara tidsödande att använda vid överförande av ordsamlingen till lexikontext. Därför brukas de uttalsbeteckningar som bl a används i Astrid Lundgrens ordbok över Nysättramålet att användas i denna upplaga.

- A** betecknar ett öppet bakre *a*-ljud mellan *a* och *å* i sådana ord som: *skAL*, *bAt*, *sAt*, *nAkes*, *kAr*, *sAg*.
- a** tecken för ett öppet svagt *ä*-färgat *a*-ljud i sådana ord som: *kar*, *skar*, *far*, *sat*, *marr*, *sparr*
- ai** dubbelt vokalljud (diftong) i ord som: *staiN*, *baiN*, *saiN*, *raiN*, *ràita*. Ett *j*-efterslag införes som *j* i ljudskriften
- au** dubbelt vokalljud (diftong) i ord som: *rau*, *snau*, *b[^]auL*, *gàuktrede*, *laus* (vid särskilt energiskt uttal kan ett svagt *w*-ljud tillkomma efter diftongen, alltså *snauw*)
- ei** *lêij*, *sei*, *trei*, *frei*. Tycker man sig höra ett *j*-ljud efter *i*-et, då är det bara tillfoga ett *j* som jag redan gjort i *lêij*.
- Ö** tecken för öppet *ö*-ljud som i rikssvenskans *fÖr* och *fÖrr*
- ö** tecken för slutet främre *ö*-ljud som i rikssvenskans *snö* och *röd*
- öu** *döu*, *fL[^]öu*. Här gäller samma sak. I exempelvis ordet *st[^]öuwu* har ett *w* tillfogas efter diftongen.
- D** tecken för det tjocka *D*-ljudet i exempelvis *jord* i sådana ord som: *väDér*
- dj** betecknar det tonande *sje*-ljudet med *d* förslag i *djära* (rikssv göra) *djìva*, *djèru*, *r'öddjen*, *váiddjen*
- L** Betecknar tjockt *L* i ord som: *haL*, *vaL*, *mAL*, *soL*, *joL*, *boL*, *békkeL*
- hl** betecknar tonlöst *l*-ljud i ord som: *pahl*, *baihl*, *bLèhli*
- N** tecken för tjockt *n*-ljud i riksspråkets *horn* i ord som *kåN*, *viN*, *vòNe*, *rÀN*e, *grän*
- sj** är tecken för *sje*-ljud oavsett stavning i riksspråket.

- N** tecken för tjockt *n* -ljud i riksspråkets *horn* i ord som *kåN, viN, vòNe, rÀNe, grän*
- sj** är tecken för *sje* -ljud oavsett stavning i riksspråket. *sjànnsér, hAssj, fAssj, kassj*. När *j*-ljud följer efter *s* i uttalet skjuts ett *i* in före *j* i exempelvis *h`äsija*
- T** betecknar det tjocka *t* -ljudet i riksspråkets *fort* *snåT, håT, råT, hoTT*
- tj** betecknar *tje* - ljudet oavsett stavning i riksspråket. *båttjen, tjèruN, tjôhl.*
- w** tecken för det *v*-ljud som bildas med rundade läppar. *wåller, wam, wÀveL, wèka, wit, wåsj, wåNa*

När ett ord har tvåtoppsaccent på vokalljuden sätts cirkumflex (^) ovanför vokalen (framför ö och ä) *hît, râl, sn^ör, dj^äl, snît*

tt dd pp lång konsonant dubbeltecknas. *rett, hedd, ståbb, stapp, ståpp, snÀllar*
ll nn kk mm *hunn, snèkkar, håmmar, kwÀmmeN.*

ett svagt *i* -ljud efter främre vokaler före dental konsonant ord som *saitj* *baitj, ràitjes* skrivs här som ett *i* med samma storlek som övriga vokaler (*sáittj sèitt n`öitt*) för att underlätta utskrivningen

sj i *sj*-förbindelse där *j* -ljudet ska vara hörbart inskjutes ett *i* före *j* -tecknet *h`äsija*

accent Accenttecken används för att beteckna akut (´) och grav (` ) accent enligt nedanstående exempel: *wáveL* subst (för att skilja från *wàveL* *v*) *rö`ddjen, náittjen* (den onde, djävulen), för att skilja det från *nåittjen* (naken)

I språkexemplen får ibland även enstaviga ord accent för att beteckna satsaccenten.

= när likalydande former av substantiv följer omedelbart efter varandra i uppslagsordets uttalsbeteckning och när ett verbs samtliga temaformer är likalydande med infinitiven användes detta tecken i stället för att upprepa dem.